

Kuulas, kirpeä halla hehkuu oksilla puun, kuin hauras huntu alla syysaamun laskevan kuun. Yöneito kylmä, kopea taas talven ennustaa. Sen kertoo kuuran hopea, kun linnut etelään vaeltaa. Tulikullassa palaa puska, hiljaista lehdossa on. Loistavi metsien ruska kuin rovio lohдутon. Taivaan kyyneltyrskyyn ruskaliekit tukahtuu. Viiman viiltävään myrskyyn lehdet lakastuu. Kohta maa on harmaa, ja lehdet mustuneet ovat vain muistoja, tuhkaa; ruskapalot on haipuneet. Puut seisovat alastonna, nuo vanhukset luisevat. Maa, metsät valotonna kylmään kuolevat. Impi talven kylmä lumitäkkin peittää maan. Laulu roudan, hyhmän uneen tuudittaa kivet, pensaat, joka puun. Ja yöllä taivahalla hyinen hohde kuolon kuun loistaa tähtikaton alla.